

Sygn. akt IV CSK 579/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie A. A., W. A., M. S., H. K., J. X., J. C., R. M. i K. S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 5 maja 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art.398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 5 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację wnioskodawczynie A. S. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku. Wnioskodawczynie A. S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W ocenie skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne powstałe na tle wykładni art. 670 k.p.c. Przedstawione zagadnienie związane jest z pytaniem, czy sąd zobowiązany jest na podstawie art. 670 k.p.c. do przeprowadzenia z urzędu postępowania dowodowego w celu sprawdzenia oświadczenia uczestnika postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, który twierdzi, że spadkodawca dokonał przysposobienia. Skarżąca stwierdza ponadto, że z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego wynika, iż wnioskodawczynie, która podnosi, że jej matka została przysposobiona przez spadkodawczynię, powinna dowieść tej okoliczności. Zdaniem skarżącej takie stanowisko pozostaje w sprzeczności z wyrażonym w art. 670 k.p.c. nakazem badania przez sąd z urzędu, kto należy do kręgu spadkobierców.

Sąd Najwyższego zważył, co następuje:

W myśl utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyżej wskazanych wymagań. Przedstawione przez skarżącą zagadnienie prawne nie jest zagadnieniem nowym i dotąd nierozstrzygniętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Trzeba też podnieść, że zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, określony w art. 670 k.p.c. obowiązek sądu spadku badania z urzędu, kto jest spadkobiercą, nie zwalnia uczestników postępowania od inicjatywy dowodowej, innymi słowy, nie zwalnia uczestników od obowiązku wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 1 kwietnia 2004 r., III CK 420/02, niepubl., z dnia 11 września 2014 r., III CSK 239/13, niepubl.)

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.